

## ÚJABB ADALÉKOK DACIA FELIRAT- TÁRÁHOZ.

Király Pál dévai reáliskolai tanár collegámmal évről-évre kiegészítgetjük Dacia hajdankorára vonatkozó tanulmányinkat. E közös kutatás eredményének egy részét kívánjuk bemutatni alábbi gyűjteményünkben, egyelőre kizárólag a provincia két főhelyére Sarmizegetusára és Apulumra szorítkozva. A feliratokat, pár kivételével, a hunyadmegyei történelmi régészeti társulat részére általunk szervezett és gondozott dévai múzeumnak szereztük meg és pedig a 10. és 11. számot a gyulafehérvári csász. és kir. hadmérnöki parancsnokság kegyességéből, a 12. számot Hajdeczky csász. és kir. hadbíró, a 8. sz. Bernáth Miklós kir. közjegyző urak elkötelező áldozatkészségéből.

A 12. számú már eleve nagy figyelmet keltett s dr. Benndorf bécsi egyetemi tanár levélileg Dacia legbecsesebb documentumai közé sorolja. Ilyen katonai lajstromot a C. I. L. III. kötetében ugyan csak Apulumból még kettőt találunk, u. m. C. I. L. III. k. 1189 és 1190. sz.; de az általunk közlendő felirat. bár csak töredékes, az által tűnik ki társai felett, hogy XIII és V legiók tisztikarát kezdi közölni Septimius Severus idejéből, midőn Dacia hadi szervezete egészen új alakot nyert s a bárbarság áradatától ostromolt éjszaki részek védelmére Potaissa (Torda) székhelylyel a leg. V Macedonicat Daciába vezénylik.

De lássuk a feliratokat, a mint következnek:

## I. Sarmizegetusa. (Várhely.)

1.

0·65 m.

- 1) C. VAL. C. FIL PAP  
VALERIANO II VIR  
COL. SARMIZEG.  
METR. ET DEC COL  
5) APVL. EQ. ROMANO  
VALERII. NICEFORVS'E  
PROTVSLIBERTI  
PATRONDIGNISSIM

0·70 m.

L D D D

C(aio). Val(erio). C(aii). Fil(io) Pap(iria Tribu) | Valeriano II Vir(o) | Col(oniae). Sarmizeg(etusae). | Metr(opolis). Et Dec(urioni) Col(oniae). | Apul(i vagy ensis). Eq(uiti). Romano | Valerii. Niceforus Et | Protus Liberti | Patron(o) Dignissim(o) | L(ocus) D(atus) D(ecreto) D(ecurionum).

C. Valerius Valerianus polgármester, Apulum városi képviselője római lovag, előkelő régi házból származik. Családja már az első betelepülés idejében költözhetett be, mint azt a Papiria Tribus megnevezése igazolja. Az ara votivát szabadosai állítják neki a városi közgyűlés rendelete által megállapított helyen. A főirat a római hódítás végső éveiben keletkezett, mert Sarmizegetusa csak 239-ben Kr. u. lett Metropolis.

Az egyszerű simán faragott, csak kiszögellő abacus és plinthusszal ellátott oltár magassága 1·2 m.; fej- és láb-szélessége 1 m.; vastagsága 0·70 m. Anyaga bukovai márvány.

Jelenleg a malomvizi görög keleti rom. templom szentélyében van, félig a földbe süllyedve, s fejjel lefelé fordulva.

A betűk magassága 1—7 sor 0·06; 8 s. 0·04; 9 sor 0·022 m.

2.

S. I. M. CORNEL. CORNELIANVS. EXV. P  
S(oli). I(nvicto). M(ithrae). Cornel(ius). Cornelianus. Ex V(oto).  
P(osuit).

v. ö. C. I. L. III. 1438.

Mithiacus relief alatt. Középen a bikát ölő istenség. Jobb és

balról a fáklyások állanak. A felső szegletekben a nap és hold dom-  
borképei. Az istenség köpenye fölött holló.

Ld. Király Pál a Sarmizegetusai Mithraeum.

3.

D M  
CIVIIOLVCHΛIII  
FAMILIA·COS

Sirkő durva munka. Alsó része hiányzik. Egész magassága 0·76  
m., szélessége 0·58 m., vastagsága 0·24. Harmadkori homokkő.

A felirat fölött három szirmú rózsza.

D(is) M(anibus) | ? | Familia. Co(nsulari)s.

Familia consularis a család, melynek egy vagy több tagja con-  
sulságot viselt. A provinciákban használták e czimet.

A betűk magassága 1. sor 0·09; 2. s. 0·08; 3. s. 0·05 m.

4.

0·25 m.

DEAE REGI AEL·PRIMI TIVA·EXVOT PRO·AELME TRODORO. PATRONO SVO V·S·L·M	0·30 m.
---	---------

Deae Regi(nae) Ael(ia). Primi | tiva. Ex Vot(o) | Pro. Ael(io)  
Me | trodoro | Patrono Suo | V(otum) S olvit) L(ibenter) M(eritum.)

Ara votiva. Bukovai márvány. Magassága 0·65 m., szélessé-  
ge 0·40, vastagsága 0·25 m. A betűk magassága 0·04 és 0·02 m

Dea Regina = Juno.

Magyarázatok az 5—7 feliratok ábráihoz: (L. könyom. táblát.)

5. ábra.

Pluton és Proserpina relief  
alatt.

Papiriano F. Ex Voto | Posuit.

Durva, elnagyolt munka. Bukovai márványlap.



## I.

D is) M(anibus) | [Pius a] El(ius) Theim(es) | /// ////// [Duum] |  
 | Vir(alis) (e)ol(oniae) | Sar(mizegetusae) Vixit | Annos XXXVIII) |  
 /////////////// Ric ////// | [Vixit] | [An]n(os) XV | ////// Boibol | [vi-  
 xit] Ann(os) X M(enses) T | a // a /// Hame | //////.

## II.

Aes(culapio). Et Hygiae | P(ius) Ael(ius) Theimes.

Pius Aelius Theimes v. ö. Torma K. Inschriften aus Dacien, Maesia Superior und Pannonia Inferior.\*) 45, — mely fölíratos kő a hunyadmegyei Tört. és régészeti társulat birtokában van. Ennek alapján egészítettett ki az első fölírat.

A fölírat kétségtelenül azon időből származik, midőn a belbakok enyhítésére, politikai mint pénzügyi okokból bőven adományozák a polgárjogot. Marcus Aurelius a marcoman háború befejezte után sűrűn osztogatá azt, s polgármesterünk is az ő idejében szerepelt talán, vagy néhány évtizeddel később, midőn Caracalla 212-ben a roppant birodalomnak minden szabad lakóját római polgárrá teszi a Constitutio Antoninaval.

Goldzieher I. szerint (ld. Torma id. h.) Theimes = az arab Tejm törzsnévvél. „Theimes“ jelentősége tehát: a Tejm törzsbe tartozó: arabul: Al-Tejm. A Theimes alak tehát ez utóbbinak graeciálása.

Theimes a Torma K. által közölt fölíratot hazai isteneinek = Diis patriis szenteli, s templomot épít Malagbel, Bebellahamon, Benefal és Manavatnak, míg a második inscriptiója pompás Hygia szobor alatt áll, melyet időfolytával Hátszegre hurczolván, ott egy, a XIII-ik században épült román stylú templom alapjába falaztak be. Jelenleg Bernát Miklós kir. közjegyző birtoka; ki telkének nivellálása alkalmával akadt reá s dévai muzeumnak volt szives azt ajándékozni.

E fölírat élénk bizonyítéka a második vagy harmadik század nagy vallási syncretismusának.

Theimes igen korán nősült, s harmincznyolcz éves korában jobb létré szenderülvén, közös sirkövet állítanak neki; 15 éves gyermekének, s a 10 éves Boibol-nak. (Bülbül? . . . úgy leánya lehetett) Talán ama borzasztó járványok valamelyikének estek áldozatul, me-

lyek a második század végén, s a harmadik elején dúltak az egész birodalomban.

Sirköve ceritheum mészkő Boldogfalva határából, s jelenleg Óralja-Boldogfalván van a Kendeffy kastély udvarán.

Magassága 1·20 m., szélessége (maximalis) 0·55 m., vastagsága 0·60 m.

A betűk magassága mindkét fölíraton 0·05 m.

10. II. Apulum (Gyulafehérvár.)

SARAPID  
IOVI· SOLI  
ISIDI· LVNAE  
· DIANA E ·  
DISDEABVSQ  
CONSERVATORIB  
LAEMILCAR·S  
LEGA VGPRPR  
III DACIARVM

Sarapis, itt görögösen: latinosan rendszerint Serapîs. Egyptomi istenség = Osiris-Apis = Osorapis. Az első Ptolemaeusok alatt kapott lábra cultusa, s főtemplomát Ptolemaeus Philadelphos építtette Alexandriában a rhakotisi vár halmára. Tisztelete gyorsan elterjedt nyugotra is, s itt mint napisten Jupiter Sol-lal azonosul, Isis (Osiris) pedig Lunával. Ezért helyezi neveiket a dedicaló legatus egymás mellé A fölírat 1·1 m. magas ara votiva tükrére vésetett. Abacusat tekeresek díszítik. Anyaga bukovai márvány. A szépen vésetett betűk magassága 0·04 – 0·06 m. A fölírat: Sarapîdi | Iovi. Soli | Isidi-Lunae | Dianae. | Dis Deabusq(ue) | Conservatorib(usque) | L. Aemil(ius) Carus | Leg(atus) Aug(usti) Pr(o) Pr(aetore) | III. (= trium) Daciarum.

L. Aem. Carus előbb Arabia legatusa, majd a három Daciájé. Innen Cappadociába megy. Cursus Honorumát Id. a Henzen által (6049) közölt rómvárosi fölíraton. Daciát Antoninus Pius (Kr. u. 138–161) idejében kormányozta. V. ö. C. I. L. III: 1153 és 1415. (= Henzen 6049.)

## 11. ábra. (Lásd könyomatu tábla.)

Apulum. (Gyulafehérvár.)

Foraminiferas mészkö. P. Septimio | (Getae Leg(ato) A(u)g(us-  
ti) | Pr(o). Pr(aetore) III (= trium) Daciarum) | Ep ////

Nagybátyja a hasonló nevű császárnak. Legatusnak még Pertinax nevezé ki, de a császár előbb meghalt, hogy sem ő elfoglalta állását. Testvére Septimius Severus küldé őt Daciába 193-ban, bár ő egyebet várt. (Spart: aliud speraverat). Még 195-ben is helytartó, mint azt a potaissai (Torda), neki dedicált fölírat bizonyítja.

V. ö. C. I. L. III, 905. Spart. Sever. 5.

## 12. ábra. (L. könyom. táblát).

I. Az első töredék kétségtelenül a nagyobb másodiknak része, de sajnos, oly hiányos, hogy kiolvasását lehetetlenség megkísértenünk.

A második részé:

Cer | (Me)vi. Suri. C(onsularis III Daciarum) | . . . . echius  
7(=centurio). Leg(ionis) XIII G(eminae) | . . . . citus. 7. Leg(ionis).  
V M(acedonicae) P(iae) | . . . . udianus. 7. Leg(ionis). V M(acedo-  
nicae) P(iae) | . . . . epius. Corn(icularius) | . . . . (c)ornicularius)

III. Ni . . . . | Cornic(ularii) | Comm(entarienses) | Et [specu-  
latores].

Mevius Surus Septimius Severus idejében (ki a legio V. M. P. Troemisből felső Maesiából Daciába visszarendelte) volt a hármast daciai kerület helytartója. Ugyan ő szentel egy emlékkövet Veczelen (Micum v. Micia) Septimius Severusnak, mely kő a marosnémeti parkban látható (C. I. L. III. 1377).

A Leg. V. Mac, Pia melléknevére v. ö. C. I. L. III. 878, 881, 1077.

E két fölírat a rómaiak katonai hierarchiáját érdekesen illusztrálja, s kétségtelenné teszi, hogy a centuriók, a legio legkiválóbb katonái, rang tekintetében megelőzték a segédtesteket. Minden legiónak 60 centuriója volt.-Rangjuk jelvénye a szőlővessző (vitis) (7) volt.<sup>1)</sup>

<sup>1)</sup> Plin. H. N. 14, 19: Quid quod inserta castris summam rerum imperiumque continet centurionem in manu vitis et opimo praemio tardos ordines ad lentas perducit aquilas atque etiam in dilectis poenam ipsam honorem? Tehát a vitisszel rövid uton büntetnek is. Ovid. Ars. Am. 3. 527: Dux bonus hinc centum commisit vite regendos. Lucan. 6. 146. Liv. ep. 57: Quem militem extra ordinem deprehendit, si Romanus esset vitibus, si extraneus, fustibus cecidit. Juvenal. 8, 247;

Főlíratilag csak 7 jeggyel jelzik tisztjüket. E jegyet vonatkoztatják a vitis-re is (∩), de ∪ alakban szintén I.) a 100-as számot jelenti, mint a görög P a hekatontarchont.<sup>2)</sup>

A cornicularius<sup>3)</sup> segédtsízt, — a sisakján viselt tollforgóról — corniculum, mely hivatalának jelvénye<sup>4)</sup> nevezték el. Nagyobb csapatostek parancsnokai mellé lévén rendelve, a köztársaság idejében, a vezérlő tribun<sup>5)</sup> rendeleteit hajtotta végre, a császárság alatt pedig a legatus legionis,<sup>6)</sup> a praefectus castrorum, a praefectus legionis-nak<sup>7)</sup> és a tribunus militumnak<sup>8)</sup> volt egy-egy corniculariusa, s egy legióban két cornicularius<sup>9)</sup> említettik, úgy valószínűleg e két utóbbi segédtsíztje értendő.<sup>10)</sup> A helytartók mellett szintén vannak cornicu-

Tac. Ann. 1, 23. Dis. Cass. 55, 24. A vitis szó átvett értelemben centurionatust is jelent. Juvenal. 14, 193; aut vitem pasce libello. Spartian: Hadr. 10, 6: Nulli vitem nisi robusto et bonae famae daret.

<sup>2)</sup> C. I. L. III. 2883. Grotefend: Philologus XII. k. 485. I. A vitisnek az emlékeken előforduló alakjára nézve ld. Ach. epigr. Mittheilungen V. k. 206. I. és 11-ik jegyz.

<sup>3)</sup> Pseudo-Asconius in Verr. p. 179. Or: accensus nomen est ordinis et promotionis in militia, ut nunc dicitur princeps vel commentariensis aut cornicularis. Haec enim nomina de legionaria militia sumpta sunt.

<sup>4)</sup> Liv. 10, 44, 5: equites omnes ob insignem multis locis operam corniculis armillisque argenteis donat.

<sup>5)</sup> Frontin Strateg 3, 14, 1. Val. Max. 6, 1, 11.

<sup>6)</sup> C. I. L. III. 4452 (Carnuntum) A cornicularius czime: cor. leg(ati). C. I. L. III, 887; 4405: cornic. leg(ati) leg(ionis) I. ad(iutricis). U. ott. 4363; Ephemeris Epigr. IV. k. 413 kv. 1. Ide vonatkoznak, melyek csak a legiót említik: C. I. L. III. 3972: cornicul. leg. XIII. (I). Ephemer. Ep. IV. p. 416. kv.

<sup>7)</sup> Eph. Ep. IV. 414 kv. 1

<sup>8)</sup> C. I. L. VIII: 2551: cornicularius et b(ene)f(iciarii) trib(uni) laticlavii Leg. III. Aug: következik a cornicularius, s a tizenkét beneficiarius neve. Eph. ep. IV. k. 415 l.

<sup>9)</sup> C. I. L. II. 4122. A Hedio (L. f. Pol.) Lolliano (Genti)ano leg(ato) (Augg.) pr. pr. p(rovinciae) [H(ispaniae) c(terioris)] praesidi. [ptimo] cornicula[rii]jeius et com[mentar]ienses] et specul[at]ores] leg(ionis) VIII. gem(inae). Ezután a két cornicularius, a két commentariensis, s a 10 speculator neve következik. Cauer — Eph. ep. IV: 412 és 418 l. szerint az itt említett corniculariusok a helytartó mellé voltak beosztva.

<sup>10)</sup> A C. I. L. VIII. 2586 főlíratában két cornicularius és két commentariensis neve említettik. Az utóbbiak közül az egyik commentariensis leg(ati)-nak, a másik comm. tribuni-nak nevezvén magát, föltételezhető, hogy a corniculariusok is hasonló viszonyban voltak e főtisztekkel.

lariusok<sup>11)</sup>, valószínűleg kettő<sup>12)</sup>, mert bureaujok nem officium cornicularii, hanem officium corniculariorum-nak neveztetik.<sup>13)</sup> Ugyancsak corniculariusok teljesítik a segédtszti teendőket a praefectus praetorio<sup>14)</sup> a tribunus praetorianorum<sup>15)</sup>, a praefectus urbi és tribuni cohortium urb.<sup>16)</sup>, a praefectus vigilum<sup>17)</sup>, a subpraefectus vigilum és tribunus vigilum<sup>18)</sup>, a praefectus annonae<sup>19)</sup>, a procuratorok<sup>20)</sup> s a segédcsapatok<sup>21)</sup> főtisztjei mellett.

A commentarienses vagy a commentariis, irodai teendőket teljesítenek. Minden legióban kettő hivataloskodik.<sup>22)</sup> Commentarienses fungálnak a tartományi kormányzók,<sup>23)</sup> a praefectus praetorio<sup>24)</sup> s a praefectus vigilum bureauiban is.<sup>25)</sup>

A speculatorokat már a polgárháborúkban is említik.<sup>26)</sup> Antonius külön cohorsokba osztván őket, csapataikat signumokkal látta el, melyek előfordulnak néha a hatalmas triumvir érmein.<sup>27)</sup> Augus-

<sup>11)</sup> Eph. ep. IV, p. 412.

<sup>12)</sup> C. I. L. III 252: L. Peironium Verum leg. Aug. pr. pr. . . . T. Julius Seleucus et Septimius Valerianus b(eneficiari et corniculari eius praesidem sanctissimum.

<sup>13)</sup> C. I. L. III 3543: L. Cassis Pudenti quond(am) mil. leg. [II a]d adiutori officii. cornicul(ariorum). — E szerint olvasandó a C. I. L. III. 1471.

<sup>14)</sup> Eph. ep. IV, p. 413, 23—31.

<sup>15)</sup> Eph. ep. IV. p. 415, 53—59.

<sup>16)</sup> Corn. Tribuni: Eph. ep. IV. p. 415 n. 60—62. Cauer szerint (Eph. ep. IV, 413, 32) a C. I. L. VI, 1340 említett Cornicularius a praef. urb. mellett szolgált: [L. Annio vero . . . praef.] ur(b)is cons. ter[tiu]m Cl. Marcellinus cornicularius patrono.

<sup>17)</sup> Eph. ep. IV. IV, p. 416, —33—38.

<sup>18)</sup> Eph. ep. IV, p. 414, 39—40, és 416, 63—65.

<sup>19)</sup> Willmans: Exempla Inscriptionum 1588, — C. I. L. XI, 20.

<sup>20)</sup> Eph. ep.: IV. p. 413, 18—22.

<sup>21)</sup> Eph. ep. IV, p. 417; 76—77.

<sup>22)</sup> C. I. L. II, 4122. Közülök az egyik valószínűleg commentariensis legio-nis (C. I. L. II, 4156), s a másik comm. tribuni. C. I. L. VIII, 2586. — A C. I. L. III, 4452. három legióban csak három commentariensist említ.

<sup>23)</sup> Eph. ep. IV, p. 424, 1—5.

<sup>24)</sup> Eph. ep. IV, p. 425, 9—11. V. ö. Mommsen Staatsrecht II.<sup>2</sup> 1066 I. 4-ik jegyz.

<sup>25)</sup> Eph. ep. IV, p. 425, 12, 13.

<sup>26)</sup> J. Caesar: Bell. afr. 37, 1: Caesar-imperat, speculatores apparitoresque omnes ut sibi praesto essent.

<sup>27)</sup> Domaszewsky: Die Fahnen im Römischen Heere. 76. l. 91 ábra.

tus a postát katonailag szervezvén, a leveleket, sürgönyöket<sup>28)</sup> futárok viszik, kik a császárság idejében speculatoroknak neveztetnek.<sup>29)</sup> Néha a haláltételeket is ők hajtják végre.<sup>30)</sup> A legiókban csak tizenként voltak szétszotva<sup>31)</sup>; a praetorianusok cohorsaiban már tömegesen valának<sup>32)</sup>, s néha önálló lovas csapatokba osztattak<sup>33)</sup> centuriánként, külön tisztekkel<sup>34)</sup> a praetorianusoktól függetlenül<sup>35)</sup> s császári urokat nyomon kísérték Rómában, mint a hadjáratokban.<sup>36)</sup> Galba ismét veretett érmeket zászlóikkal, s mégis ők kezdeményezték a bukását előidézett katonai forradalmat.<sup>37)</sup>

Lásd bővebben: Marquardt: Römische Staatsverfassung I. k. 560 kv. I.; II. k. 374 kv. I.; 546 kv. I.; Madwig: Verfassung und Verwaltung des Römischen Staates. II. k. 546 kv. I. J. Müller: Handbuch der klassischen Alterthumswissenschaft IV<sup>2</sup> 707 kv. I.

<sup>28)</sup> Liv. 31, 24: et respondisset (eventus) in speculator — hemerodromos vocant graeci — ingens die uno cursu emetientes spatium — contemplatus regium agmen e specula quadam, praegressus nocte Athenas pervenisset. Suet. Calig. 44. magnificas Romam litteras misit, monitis speculatoribus, ut vehiculo ad forum usque et Curiam pertenderent. Tac. hist. 2, 73: vix credibile memoratu est, quantum superbiae socordiaequae Vitellis adolaverit, postquam speculatores e Syria Judasaque adactum in verba eius orientem nuntiavere.

<sup>29)</sup> Henzen. Bulletino dell' Instituto 1875. p. 4 kv.

<sup>30)</sup> Seneca: De Ira 1, 18, 4.

<sup>31)</sup> C. I. L. II. 4122; III. 3524, 4452. Eph. ep. IV. p. 459. XXV.

<sup>32)</sup> Minden praet. cohorsban 10 volt. Tac. hist. 1, 29, 31.

<sup>33)</sup> Tac. hist. 2, 11: Ipsum Othonem comitabantur speculorum lecta corpora cum ceteris praetoriis cohortibus. v. ö. 2, 33.

<sup>34)</sup> Tac. hist. 1, 25 említi a speculorum tesserarius-át és optio-ját. Willmans Ex. Ins. 1617 említi az exercitator equitum speculorum-ot. Bull. dell' Inst. 1878 p. 123; L. Munatius Sabinus ű specul. C. Mamillius Naus ű coh. VII. pr. N. Naevius Rufus ű coh. VI. vig. L. Veratius Cer. us ű leg. — C. I. L. III. 5223; V, 7164.

<sup>35)</sup> Vespasianus diplomájában C. I. L. III. p. 853. olvassuk: nomina speculorum, qui in praetorio meo militaverunt, item militum, qui in cohortibus novem praetoriis et quatuor urbanis, subieci. V. ö. Tac. hist. 1. 31: dilapsis speculorum cetera cohors non aspernata contionantem.

<sup>36)</sup> Tac. hist. 2. 11. Ipsum Othonem comitabantur speculorum secta corpora cum ceteris praetoriis cohortibus. Suet. Claud. 35: neque convivia inire ausus est nisi ut speculatores cum lanceis circumstarent. v. ö. Tac. id. h. — Eph. Ep. IV, p. 464.

<sup>37)</sup> Cohen: I<sup>2</sup>, 336 l., 267 Avers: Ser. Galba Imp. Caes. Aug. Tr. Q. — fej habérkoszorúval, — revers: S. C. három zászló.

A 13—18. feliratok ábrái az illető számok alatt a könyomatú táblán található meg.

13. ábra. Márványtöredék. Egy vastag feliratos mű, darabja szép betűkkel.

14. ábr. 18 cm. vastag márvány részlet 35 mm. nagyságu szép betűkkel.

15. ábr. 17 cm. vastag márvány töredék. Eredetileg még vastagabb volt. Betűi 35 mm. nagyok; de nem oly szép kivitelűek, mint előbbié.

16. ábr. Márvány darab, valószínűleg F E betűk részleteivel.

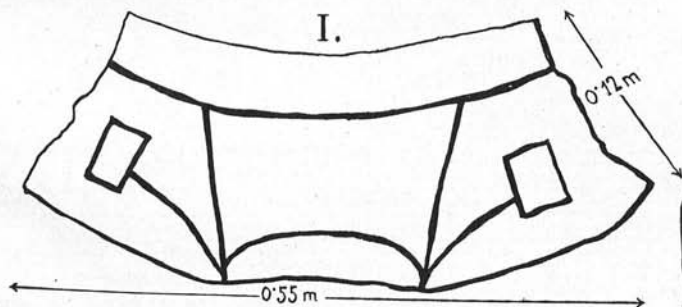
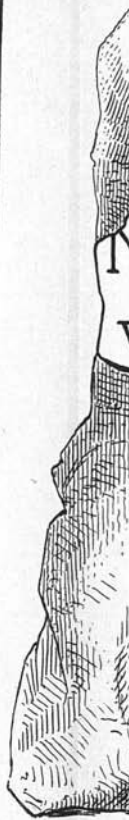
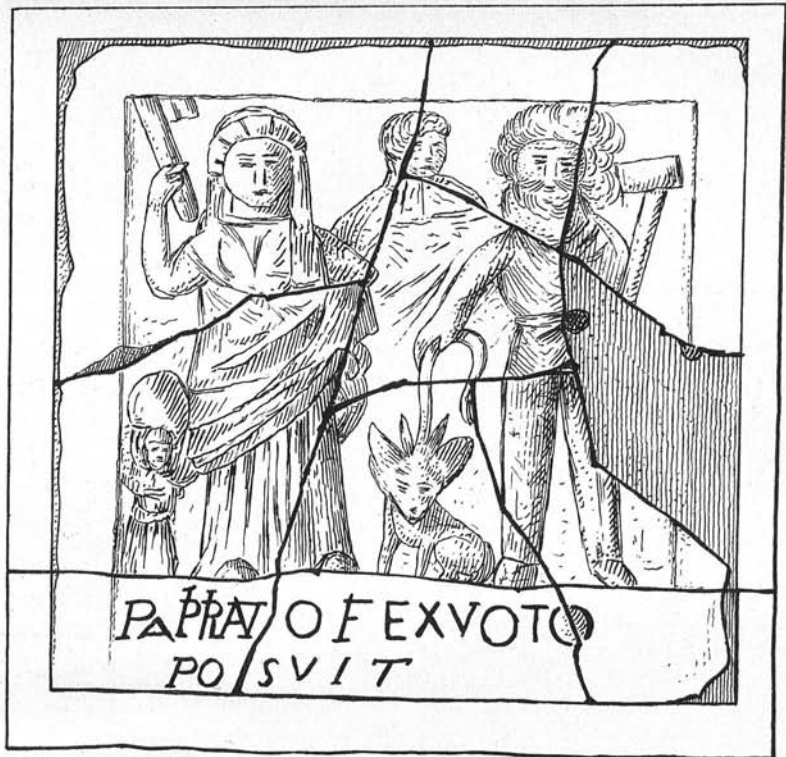
17. ábr. 10 cm. magas, 9 cm. széles, 25 mm. vastag leveles márványtábla darab, 65 mm. nagyságu betűkkel.

18. ábr. 6 cm. széles, 5 cm. magas és 20 mm. vastag leveles, az előbbiéhez hasonló anyag, csakhogy betűi kisebbek és nem oly elnyújtottak.

Déva, 1889.

*Téglás Gábor és Király Pál.*

---



7.



I.  
I N  
CAIV  
COCC  
V D

12.

II.

CER  
LVI SVRI C  
CCHIVS 7 LEC XIIIIC  
CITVS 7 LEC VMP  
DIANVS 7 LEC VMP  
EPIVS CORN  
ORN

III.  
IL  
ORNIC  
OMN  
T

13.

ECVVIC

14

LVI  
CIS

15.

I  
CRM

16.

CC

18

IIV  
SE

V